

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 455/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
Trybunał Sprawiedliwości		
2018/C 455/02	Złożenie ślubowania przez nowych członków Trybunału	2
2018/C 455/03	Wybór prezesa Trybunału	2
2018/C 455/04	Wybór wiceprezesa Trybunału	2
2018/C 455/05	Wybór prezesów izb złożonych z pięciu sędziów	2
2018/C 455/06	Wyznaczenie pierwszego rzecznika generalnego	3
2018/C 455/07	Wybór prezesów izb złożonych z trzech sędziów	3
2018/C 455/08	Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem	3
2018/C 455/09	Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 193 regulaminu postępowania przed Trybunałem	3
2018/C 455/10	Przydział sędziów do izb	3

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 455/12	Sprawa C-669/16: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. – Komisja Europejska / Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 4 ust. 1 – Załączniki II i III – Wyznaczenie specjalnych obszarów ochrony (SOO) – Morświn] 8	8
2018/C 455/13	Sprawa C-100/17 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 października 2018 r. – Gul Ahmed Textile Mills Ltd/ Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska [Odwołanie – Dumping – Rozporządzenie (WE) nr 397/2004 – Przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu – Zachowanie interesu prawnego] 9	9
2018/C 455/14	Sprawa C-145/17 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2018 r. – Internacional de Productos Metálicos, SA/ Komisja Europejska [Odwołanie – Dumping – Przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej lub wysyłanych z Malezji – Naruszenie porozumienia antydumpingowego zawartego w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) – Uchylenie pobranych już ostatecznych ceł antydumpingowych – Brak mocy wstecznej – Artykuł 263 akapit czwarty TFUE – Osoba, której akt dotyczy indywidualnie – Akt regulacyjny, który nie wymaga środków wykonawczych] 9	9
2018/C 455/15	Sprawa C-149/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I – Niemcy) – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG / Michael Strotzer (Odesłanie prejudycjalne – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Dyrektywa 2001/29/WE – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Odszkodowanie w przypadku udostępniania plików z naruszeniem prawa autorskiego – Łącze internetowe dostępne dla członków rodziny posiadacza łącza – Zwolnienie posiadacza łącza z odpowiedzialności bez konieczności sprecyzowania charakteru użytkowania tego łącza przez członka rodziny – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 7) 10	10
2018/C 455/16	Sprawa C-153/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs przeciwko Volkswagen Financial Services (UK) Ltd (Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 168 i 173 – Odliczenie podatku naliczonego – Transakcje leasingu pojazdów – Towary i usługi wykorzystane równocześnie w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu i transakcji zwolnionych z podatku – Powstanie i zakres prawa do odliczenia podatku – Proporcja podlegająca odliczeniu) 10	10
2018/C 455/17	Sprawa C-167/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Volkmar Klohn/ An Bord Pleanála (Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Prawo do wniesienia skargi na decyzję o wydaniu zezwolenia – Wymóg postępowania niedyskryminacyjnego ze względu na koszty – Pojęcie – Stosowanie w czasie – Bezpośrednia skuteczność – Wpływ na krajowe orzeczenie ustalające koszty, które się uprawomocniło) 11	11

2018/C 455/18	Sprawa C-207/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Bolzano – Włochy) – Rotho Blaas Srl/ Agenzia delle Dogane e dei Monopoli [Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka handlowa – Ostateczne cło antydumpingowe na niektóre produkty pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej – Cło antydumpingowe, którego niezgodność z układem ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu została stwierdzona przez organ ds. rozstrzygania sporów Światowej Organizacji Handlu (WTO)]	12
2018/C 455/19	Sprawa C-249/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Ryanair Ltd / The Revenue Commissioners [Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Pojęcie „podatnika” – Spółka holdingowa – Odliczenie podatku naliczonego – Wydatki związane ze świadczeniem usług doradczych, poniesione w związku z nabyciem akcji innej spółki – Zamiar świadczenia usług w zakresie zarządzania przez spółkę będącą nabywcą na rzecz przejmowanej spółki – Brak świadczenia takich usług – Prawo do odliczenia VAT obciążającego poniesione świadczenia]	13
2018/C 455/20	Sprawa C-301/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. – Komisja Europejska / Rumunia Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Akt o przystąpieniu z 2005 r. – Obowiązki państw przystępujących – Środowisko – Dyrektywa 1999/31/WE – Artykuł 14 lit. b) – Składowanie odpadów – Zamknięcie składowisk odpadów, na których prowadzenie nie udzielono zezwolenia – Procedura zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem odpadów	13
2018/C 455/21	Sprawa C-425/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Niemcy) – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG / Stadt Kempten [Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych – Dyrektywa 2014/40/UE – Zakaz wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego – Pojęcie „tytoniu do żucia” i „tytoniu do stosowania doustnego” – Pasta składająca się z drobno mielonego tytoniu (Thunder Chewing Tabacco) i perforowane porcjowane bibułkowe saszetki wypełnione drobno posiekanym tytoniem (Thunder Frosted Chewing Bags)]	14
2018/C 455/22	Sprawa C-503/17: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2018 r. – Komisja Europejska / Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 95/60/WE – Banderolowanie olejów napędowych i nafty – Tankowanie prywatnych rekreacyjnych jednostek pływających	15
2018/C 455/23	Sprawa C-504/17: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2018 r. – Komisja Europejska / Irlandia Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Dyrektywa 2003/96/WE – Artykuły 4 i 7 – Stosowanie minimalnych poziomów opodatkowania paliw silnikowych – Dyrektywa 95/60/WE – Banderolowanie olejów napędowych i nafty – Tankowanie prywatnych rekreacyjnych jednostek pływających	15
2018/C 455/24	Sprawa C-606/17: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – IBA Molecular Italy Srl/ Azienda ULSS n. 3 i in. [Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne na dostawy – Dyrektywa 2004/18/WE – Artykuł 1 ust. 2 lit. a) – Udzielenie zamówienia poza procedurą udzielania zamówień publicznych – Pojęcie „umów o charakterze odpłatnym” – Pojęcie „podmiotu publicznego”]	16
2018/C 455/25	Sprawa C-662/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – E.G. / Republika Słowenii (Odesłanie prejudycjalne – Wspólny europejski system azylowy – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 ust. 2 – Środek zaskarżenia od decyzji odmawiającej przyznania statusu uchodźcy, lecz przyznającej status ochrony uzupełniającej – Dopuszczalność – Brak wystarczającego interesu, w sytuacji gdy status ochrony uzupełniającej przyznany przez państwo członkowskie daje takie same prawa i korzyści jak wynikające ze statusu uchodźcy na podstawie prawa Unii i prawa krajowego – Znaczenie indywidualnej sytuacji wnioskodawcy do celów badania tożsamości rzeczonych praw i korzyści)	17
2018/C 455/26	Sprawa C-393/18 PPU: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Zjednoczone Królestwo) – UD / XB (Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 8 ust. 1 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Pojęcie „miejsca zwykłego pobytu dziecka” – Wymóg fizycznej obecności – Zatrzymanie matki i dziecka w państwie trzecim wbrew woli matki – Naruszenie praw podstawowych matki i dziecka)	18

2018/C 455/27	Sprawa C-0422/18: Postanowienie Trybunału pierwsza izba izba) z dnia 27 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – FR / Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale presso la prefettura U.T.G di Milano (Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, artykuł 19 ust. 2 i artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Decyzja oddalająca wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji) . . .	18
2018/C 455/28	Sprawa C-566/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 7 września 2018 r. – Austrian Airlines AG / MG, NF	19
2018/C 455/29	Sprawa C-570/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 29 czerwca 2018 r. w sprawie T-218/17, HF / Parlament, wniesione w dniu 10 września 2018 r. przez HF	20
2018/C 455/30	Sprawa C-583/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 20 września 2018 r. – Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH	20
2018/C 455/31	Sprawa C-610/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 25 września 2018 r. – AFMB Ltd. i in. / Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	21
2018/C 455/32	Sprawa C-617/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Hiszpania) w dniu 2 października 2018 r. – Kredytobiorcy / Globalcaja S.A.	22
2018/C 455/33	Sprawa C-627/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia) w dniu 5 października 2018 r. – Nelson Antunes da Cunha, Lda/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)	23
2018/C 455/34	Sprawa C-629/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 8 października 2018 r. – EN, FM, GL / Ryanair Designated Activity Company	24
2018/C 455/35	Sprawa C-647/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okryžen syd Widin (Bułgaria) w dniu 17 października 2018 r. – „Korporatiwna tyrgowska banka” AD, w upadłości / „Elit Petrol” AD	25
	Sąd	
2018/C 455/36	Sprawa T-605/18: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2018 r. – ZF / Komisja	27
2018/C 455/37	Sprawa T-610/18: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – ZR / EUIPO	28
2018/C 455/38	Sprawa T-611/18: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – Pharmaceutical Works Polpharma / EMA	29
2018/C 455/39	Sprawa T-615/18: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2018 r. – Diesel / EUIPO – Sprinter megacentrosdel deporte (D)	30
2018/C 455/40	Sprawa T-618/18: Skarga wniesiona w dniu 15 października 2018 r. – ZI / Komisja	30
2018/C 455/41	Sprawa T-628/18: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2018 r. – E.J. Papadopoulos / EUIPO (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)	31
2018/C 455/42	Sprawa T-632/18: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2018 r. – ZM i in. / Rada	32
2018/C 455/43	Sprawa T-633/18: Skarga wniesiona w dniu 22 października 2018 r. – Rose Gesellschaft / EUIPO – Iviton (TON JONES)	32

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 455/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 445 z 10.12.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 436 z 3.12.2018

Dz.U. C 427 z 26.11.2018

Dz.U. C 408 z 12.11.2018

Dz.U. C 399 z 5.11.2018

Dz.U. C 392 z 29.10.2018

Dz.U. C 381 z 22.10.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Złożenie ślubowania przez nowych członków Trybunału

(2018/C 455/02)

L.S. Rossi, I. Jarukaitis, P.G. Xuereb i N.J. Cardoso da Silva Piçarra, mianowani w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z 28 lutego 2018 r.⁽¹⁾, 13 czerwca 2018 r.⁽²⁾ i 25 lipca 2018 r.⁽³⁾ sędziami Trybunału Sprawiedliwości na okres od 7 października 2018 r. do 6 października 2024 r., złożyli w dniu 8 października 2018 r. ślubowanie przed Trybunałem.

G. Pitruzzella i G. Hogan, mianowani w drodze decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z 28 lutego 2018 r.¹ i 5 września 2018 r.⁽⁴⁾ rzecznikami generalnymi w Trybunale Sprawiedliwości na okres od 7 października 2018 r. do 6 października 2024 r., złożyli w dniu 8 października 2018 r. ślubowanie przed Trybunałem.

Wybór prezesa Trybunału

(2018/C 455/03)

Na posiedzeniu w dniu 9 października 2018 r. sędziowie Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 8 § 1 regulaminu postępowania wybrali K. Lenaertsa na prezesa Trybunału na okres od 9 października 2018 r. do 6 października 2021 r.

Wybór wiceprezesa Trybunału

(2018/C 455/04)

Na posiedzeniu w dniu 9 października 2018 r. sędziowie Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 8 § 4 regulaminu postępowania wybrali R. Silvę de Lapuertę na wiceprezesa Trybunału, na okres od 9 października 2018 r. do 6 października 2021 r.

Wybór prezesów izb złożonych z pięciu sędziów

(2018/C 455/05)

Na posiedzeniu w dniu 9 października 2018 r. sędziowie Trybunału na podstawie art. 12 § 1 regulaminu postępowania wybrali: J.C. Bonichota na prezesa pierwszej izby, A. Arabadjieva na prezesa drugiej izby, A. Prechal na prezesa trzeciej izby, M. Vilarasa na prezesa czwartej izby i E. Regana na prezesa piątej izby, na okres od 9 października 2018 r. do 6 października 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 19.6.2018, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 20.8.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 11.9.2018, s. 1.

Wyznaczenie pierwszego rzecznika generalnego

(2018/C 455/06)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 10 października 2018 r. Trybunał wyznaczył M. Szpunara na stanowisko pierwszego rzecznika generalnego na okres od 10 października 2018 r. do 6 października 2019 r.

Wybór prezesów izb złożonych z trzech sędziów

(2018/C 455/07)

Na posiedzeniu w dniu 10 października 2018 r. sędziowie Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 12 § 2 regulaminu postępowania wybrali: C. Toader na prezesa szóstej izby, T. von Danwitz na prezesa siódmej izby, F. Biltgena na prezesa ósmej izby, K. Jürimäe na prezesa dziewiątej izby i C. Lycourgos na prezesa dziesiątej izby, na okres od 10 października 2018 r. do 6 października 2019 r.

Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem

(2018/C 455/08)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 10 października 2018 r. Trybunał, zgodnie z art. 11 § 2 regulaminu postępowania, wyznaczył izby pierwszą i trzecią do rozpoznania spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu, na okres od 10 października 2018 r. do 6 października 2019 r.

Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 193 regulaminu postępowania przed Trybunałem

(2018/C 455/09)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 10 października 2018 r. Trybunał, zgodnie z art. 11 § 2 regulaminu postępowania, wyznaczył trzecią izbę do rozpoznania spraw, o których mowa w art. 193 regulaminu, na okres od 10 października 2018 r. do 6 października 2019 r.

Przydział sędziów do izb

(2018/C 455/10)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 10 października 2018 r. Trybunał podjął decyzję o następującym przydziale sędziów do izb w składzie pięciu sędziów:

Pierwsza izba

J.C. Bonichot, prezes izby,

C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen i M. Safjan, sędziowie

Druga izba

A. Arabadjiev, prezes izby,

T. von Danwitz, E. Levits, M. Berger, C. Vajda i P.G. Xuereb, sędziowie

Trzecia izba

A. Prechal, prezes izby,

F. Biltgen, J. Malenovský, C.G. Fernlund i L.S. Rossi, sędziowie

Czwarta izba

M. Vilaras, prezes izby,

K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin i N.J. Piçarra, sędziowie

Piąta izba

E. Regan, prezes izby,

C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič i I. Jarukaitis, sędziowie

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 10 października 2018 r. Trybunał podjął decyzję o następującym przydziale sędziów do izb w składzie trzech sędziów:

Szósta izba

C. Toader, prezes izby,

A. Rosas, L. Bay Larsen i M. Safjan, sędziowie

Siódma izba

T. von Danwitz, prezes izby,

E. Levits, M. Berger, C. Vajda i P.G. Xuereb, sędziowie

Ósma izba

F. Biltgen, prezes izby,

J. Malenovský, C.G. Fernlund i L.S. Rossi, sędziowie

Dziewiąta izba

K. Jürimäe, prezes izby,

D. Šváby, S. Rodin N.J. Piçarra, sędziowie

Dziesiąta izba

C. Lycourgos, prezes izby,

E. Juhász, M. Ilešič i I. Jarukaitis, sędziowie

Listy służące do ustalenia składów orzekających

(2018/C 455/11)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2018 r. Trybunał przyjął następującą listę służącą do ustalenia składu wielkiej izby:

A. Rosas
I. Jarukaitis
E. Juhász
L.S. Rossi
M. Ilešič
N.J. Piçarra
J. Malenovský
P.G. Xuereb
E. Levits
C. Lycourgos
L. Bay Larsen
K. Jürimäe
T. von Danwitz
F. Biltgen
C. Toader
S. Rodin
M. Safjan
C. Vajda
D. Šváby
C.G. Fernlund
M. Berger

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2018 r. Trybunał przyjął następujące listy służące do ustalenia składu izb w składzie pięciu sędziów:

Pierwsza izba

A. Rosas
M. Safjan
L. Bay Larsen
C. Toader

Druga izba

E. Levits
P.G. Xuereb
T. von Danwitz
C. Vajda
M. Berger

Trzecia izba

J. Malenovský

L.S. Rossi

C.G. Fernlund

F. Biltgen

Czwarta izba

D. Šváby

N.J. Piçarra

S. Rodin

K. Jürimäe

Piąta izba

E. Juhász

I. Jarukaitis

M. Ilešič

C. Lycourgos

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 11 października 2018 r. Trybunał przyjął następujące listy służące do ustalenia składu izb w składzie trzech sędziów:

Szósta izba

A. Rosas

L. Bay Larsen

M. Safjan

Siódma izba

E. Levits

M. Berger

C. Vajda

P.G. Xuereb

Ósma izba

J. Malenovský

C.G. Fernlund

L.S. Rossi

Dziewiąta izba

D. Šváby

S. Rodin

N.J. Piçarra

Dziesiąta izba

E. Juhász

M. Ilešič

I. Jarukaitis

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. – Komisja Europejska / Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-669/16) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 4 ust. 1 – Załączniki II i III – Wyznaczenie specjalnych obszarów ochrony (SOO) – Morświn]

(2018/C 455/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Norris-Usher i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: G. Brown, pełnomocnik, wspierana przez R. Palmera i M. Armitage'a, barristers)

Sentencja

1) Nie proponując i nie przekazując w wyznaczonym terminie, zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz z załącznikami II i III do niej, wykazu wskazującego wystarczającą liczbę terenów, na których występuje morświn (*Phocoena phocoena*), i nie przyczyniając się w tej mierze, zgodnie z art. 3 ust. 2 tej dyrektywy, do tworzenia sieci Natura 2000 proporcjonalnie do występowania na swoim terytorium siedlisk tego gatunku, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie tych przepisów.

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.02.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 października 2018 r. – Gul Ahmed Textile Mills Ltd / Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

(Sprawa C-100/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Dumping – Rozporządzenie (WE) nr 397/2004 – Przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu – Zachowanie interesu prawnego]

(2018/C 455/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (przedstawiciele: L. Ruessmann, adwokat, J. Beck, solicitor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez R. Bierwagena i C. Hippa, Rechtsanwältin), Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland i N. Kuplewatzky, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Gul Ahmed Textile Mills Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2018 r. – Internacional de Productos Metálicos, SA / Komisja Europejska

(Sprawa C-145/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Dumping – Przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej lub wysyłanych z Malezji – Naruszenie porozumienia antydumpingowego zawartego w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) – Uchylenie pobranych już ostatecznych ceł antydumpingowych – Brak mocy wstecznej – Artykuł 263 akapit czwarty TFUE – Osoba, której akt dotyczy indywidualnie – Akt regulacyjny, który nie wymaga środków wykonawczych]

(2018/C 455/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Internacional de Productos Metálicos, SA (przedstawiciele: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente i A. Monreal Lasheras, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, M. França i G. Luengo, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Internacional de Productos Metálicos SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I – Niemcy) – Bastei Lübbe GmbH & Co. KG / Michael Strotzer

(Sprawa C-149/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Dyrektywa 2001/29/WE – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Odszkodowanie w przypadku udostępniania plików z naruszeniem prawa autorskiego – Łącze internetowe dostępne dla członków rodziny posiadacza łącza – Zwolnienie posiadacza łącza z odpowiedzialności bez konieczności sprecyzowania charakteru użytkowania tego łącza przez członka rodziny – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 7)

(2018/C 455/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Michael Strotzer

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym w związku z art. 3 ust. 1 tej dyrektywy oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, w ich wykładni dokonanej przez właściwy sąd krajowy, zgodnie z którymi odpowiedzialność posiadacza łącza internetowego, za pośrednictwem którego dokonano naruszenia praw autorskich w drodze udostępniania plików, jest wyłączona, jeżeli taki posiadacz wskaże przynajmniej jednego członka rodziny, który miał możliwość dostępu do tego łącza, bez podania dokładniejszych wyjaśnień co do momentu, w którym ten członek rodziny korzystał z tego łącza, i charakteru tego użytkowania przez owego członka rodziny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs przeciwko Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Sprawa C-153/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 168 i 173 – Odliczenie podatku naliczonego – Transakcje leasingu pojazdów – Towary i usługi wykorzystane równocześnie w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu i transakcji zwolnionych z podatku – Powstanie i zakres prawa do odliczenia podatku – Proporcja podlegająca odliczeniu)

(2018/C 455/16)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Sentencja

Artykuł 168 i art. 173 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, nawet jeżeli koszty ogólne związane z transakcjami leasingu majątku ruchomego, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, są odzwierciedlone nie w kwocie należnej od klienta z tytułu udostępnienia danego towaru, tj. w części transakcji podlegającej opodatkowaniu, lecz w kwocie z tytułu odsetek należnych w ramach części „finansowanie” transakcji, tj. w części zwolnionej z podatku, to rzezone koszty ogólne powinny być jednak uważane dla celów VAT za element składowy ceny udostępnienia towaru, a po drugie, państwa członkowskie nie mogą stosować metody przydziału, która nie uwzględnia wartości początkowej danego towaru w chwili jego dostawy, w sytuacji gdy nie może ona zapewnić podziału dokładniejszego niż wynikający z zastosowania kryterium podziału według wielkości obrotów.

(¹) Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Volkmar Klohn / An Bord Pleanála

(Sprawa C-167/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Prawo do wniesienia skargi na decyzję o wydaniu zezwolenia – Wymóg postępowania niedyskryminacyjnego ze względu na koszty – Pojęcie – Stosowanie w czasie – Bezpośrednia skuteczność – Wpływ na krajowe orzeczenie ustalające koszty, które się uprawomocniło)

(2018/C 455/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Volkmar Klohn

Druga strona postępowania: An Bord Pleanála

przy udziale: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Sentencja

1) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w nim wymóg, zgodnie z którym pewne postępowania sądowe w sprawach dotyczących środowiska nie powinny być zbyt drogie, nie ma skutku bezpośredniego. W przypadku niedokonania transpozycji tego artykułu przez państwo członkowskie sądy krajowe tego państwa są jednak zobowiązane, z chwilą upływu terminu przewidzianego na transpozycję rzezonego artykułu, do dokonywania wykładni prawa krajowego – tak dalece jak jest to możliwe – w taki sposób, aby jednostki nie zostały pozbawione możliwości wszczynania lub kontynuowania postępowań ze skargi do sądu objętej zakresem stosowania tego przepisu ze względu na mogące wynikać z tego faktu obciążenie finansowe.

- 2) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że na sądach państwa członkowskiego spoczywa obowiązek dokonania wykładni zgodnej z prawem Unii, gdy rozstrzygają one o podziale kosztów w postępowaniach sądowych, które toczyły się w chwili upływu terminu transpozycji przewidzianego w rzeczonym art. 10a akapit piąty wymogu, zgodnie z którym pewne postępowania sądowe w sprawach dotyczących środowiska nie powinny być zbyt drogie, bez względu na moment, w którym owe koszty zostały poniesione w toku odnośnego postępowania.
- 3) Artykuł 10a akapit piąty dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, należy interpretować w ten sposób, że w sporze takim jak spór w postępowaniu głównym na sądzie krajowym orzekającym w przedmiocie kwoty kosztów postępowania spoczywa obowiązek dokonania wykładni zgodnej z prawem Unii w zakresie, w jakim powaga rzeczy osądzonej orzeczenia w sprawie podziału kosztów, które uprawomocniło się, nie stoi temu na przeszkodzie, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 178 z 6.6.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria di primo grado di Bolzano – Włochy) – Rotho Blaas Srl / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-207/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka handlowa – Ostateczne cło antydumpingowe na niektóre produkty pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej – Cło antydumpingowe, którego niezgodność z układem ogólnym w sprawie taryf celnych i handlu została stwierdzona przez organ ds. rozstrzygania sporów Światowej Organizacji Handlu (WTO)]

(2018/C 455/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rotho Blaas Srl

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Sentencja

Ocena pytania pierwszego nie ujawniła żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 924/2012 z dnia 4 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 91/2009 lub rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/519 z dnia 26 marca 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, w następstwie przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

(¹) Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – Ryanair Ltd / The Revenue Commissioners

(Sprawa C-249/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Pojęcie „podatnika” – Spółka holdingowa – Odliczenie podatku naliczonego – Wydatki związane ze świadczeniem usług doradczych, poniesione w związku z nabyciem akcji innej spółki – Zamiar świadczenia usług w zakresie zarządzania przez spółkę będącą nabywcą na rzecz przejmowanej spółki – Brak świadczenia takich usług – Prawo do odliczenia VAT obciążającego poniesione świadczenia]

(2018/C 455/19)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ryanair Ltd

Strona pozwana: The Revenue Commissioners

Sentencja

Artykuły 4 i 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że przyznają one spółce, takiej jak spółka w postępowaniu głównym, która ma zamiar nabyć wszystkie akcje innej spółki w celu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu na rzecz tej innej spółki usług w zakresie zarządzania opodatkowanych podatkiem od wartości dodanej (VAT), prawo do pełnego odliczenia VAT naliczonego w związku z wydatkami dotyczącymi usług doradczych, poniesionymi w ramach formalnej oferty nabycia, mimo iż okazało się, że ta działalność gospodarcza nie została zrealizowana, pod warunkiem że wyłączną przyczyną poniesienia tych wydatków jest planowana działalność gospodarcza.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2018 r. – Komisja Europejska / Rumunia

(Sprawa C-301/17) ⁽¹⁾

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Akt o przystąpieniu z 2005 r. – Obowiązki państw przystępujących – Środowisko – Dyrektywa 1999/31/WE – Artykuł 14 lit. b) – Składowanie odpadów – Zamknięcie składowisk odpadów, na których prowadzenie nie udzielono zezwolenia – Procedura zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem odpadów

(2018/C 455/20)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rumunia (przedstawiciele: R.H. Radu, E. Gane, L. Lițu, O.C. Ichim i M. Chicu, następnie C.R. Canțar, E. Gane, L. Lițu, O.C. Ichim i M. Chicu)

Sentencja

- 1) Nie dostosowując się, w odniesieniu do 68 składowisk odpadów, do obowiązku podjęcia wszelkich niezbędnych środków mających na celu, zgodnie z art. 7 lit. g) i art. 13 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, zamknięcie jak najszybciej składowisk, które nie uzyskały, zgodnie z art. 8 tej dyrektywy, zezwolenia na kontynuację działania, Rumunia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. b) w związku z art. 13 dyrektywy 1999/31.
- 2) Rumunia zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Niemcy) – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG / Stadt Kempten

(Sprawa C-425/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych – Dyrektywa 2014/40/UE – Zakaz wprowadzania do obrotu tytoniu do stosowania doustnego – Pojęcie „tytoniu do żucia” i „tytoniu do stosowania doustnego” – Pasta składająca się z drobno mielonego tytoniu (Thunder Chewing Tabacco) i perforowane porcjowane bibułkowe saszetki wypełnione drobno posiekanym tytoniem (Thunder Frosted Chewing Bags)]

(2018/C 455/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania: Stadt Kempten

przy udziale: Landesanstalt für Bayern

Sentencja

Artykuł 2 pkt 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE w związku z art. 2 pkt 6 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że wyroby tytoniowe przeznaczone do żucia w rozumieniu tych przepisów stanowią tylko te wyroby tytoniowe, które mogą być właściwie konsumowane jedynie poprzez ich żucie, czego ustalenie należy do sądu krajowego na podstawie ogółu obiektywnych cech charakterystycznych właściwych dla danych wyrobów, takich jak ich skład, konsystencja, forma przedstawienia i, w odpowiednim przypadku, ich rzeczywiste stosowanie przez konsumentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2018 r. – Komisja Europejska / Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-503/17) ⁽¹⁾

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 95/60/WE – Banderolowanie olejów napędowych i nafty – Tankowanie prywatnych rekreacyjnych jednostek pływających

(2018/C 455/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Tomat i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, pełnomocnik, wspierany przez M. Gray'a, barrister)

Sentencja

- 1) Dopuszczając używanie banderolowanego paliwa do celów prywatnej żeglugi nawigacyjnej, nawet jeżeli paliwo to nie podlega zwolnieniu od podatku akcyzowego ani obniżeniu tego podatku, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2018 r. – Komisja Europejska / Irlandia

(Sprawa C-504/17) ⁽¹⁾

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Dyrektywa 2003/96/WE – Artykuły 4 i 7 – Stosowanie minimalnych poziomów opodatkowania paliw silnikowych – Dyrektywa 95/60/WE – Banderolowanie olejów napędowych i nafty – Tankowanie prywatnych rekreacyjnych jednostek pływających

(2018/C 455/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Tomat i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: M. Browne, G. Hodge, J. Quaney i A. Joyce, pełnomocnicy, wspierani przez F. Callanana, SC i B. Doherty'ego, BL)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając stosowania minimalnych poziomów opodatkowania oleju napędowego używanego jako paliwo silnikowe do napędu prywatnych rekreacyjnych jednostek pływających, wymaganych przez dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, oraz dopuszczając używanie banderolowanego paliwa do napędu prywatnych rekreacyjnych jednostek pływających, nawet jeżeli paliwo to nie podlega zwolnieniu od podatku akcyzowego ani obniżeniu tego podatku, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy odpowiednio art. 4 i 7 dyrektywy 2003/96 oraz dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty.

2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – IBA Molecular Italy Srl / Azienda ULSS n. 3 i in.

(Sprawa C-606/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne na dostawy – Dyrektywa 2004/18/WE – Artykuł 1 ust. 2 lit. a) – Udzielenie zamówienia poza procedurą udzielania zamówień publicznych – Pojęcie „umów o charakterze odpłatnym” – Pojęcie „podmiotu publicznego”]

(2018/C 455/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IBA Molecular Italy Srl

Druga strona postępowania: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Przy udziale: Istituto Sacro Cuore Don Calabria di Negrar, Azienda ULSS n° 22

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „umowy o charakterze odpłatnym” obejmuje decyzję, na mocy której instytucja zamawiająca przyznaje określonemu wykonawcy bezpośrednio, a zatem bez przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, finansowanie przeznaczone w całości na cel wytwarzania produktów, które mają być przez niego dostarczane bezpłatnie różnym jednostkom administracji, zwolnionym z jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego wobec tego dostawcy, z wyjątkiem płatności tytułem kosztów dostawy kwoty ryczałtowej wynoszącej 180 EUR od każdego transportu.
- 2) Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i art. 2 dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego takiego jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, które, zrównując szpitale prywatne „klasyfikowane” ze szpitalami publicznymi ze względu na ich włączenie do systemu planowania krajowej publicznej opieki zdrowotnej, uregulowane w umowach *ad hoc*, które są różne od zwykłych stosunków akredytacji, panujących w przypadku innych prywatnych podmiotów uczestniczących w systemie opieki zdrowotnej, wyłącza te szpitale spod zakresu działania krajowych i unijnych przepisów z dziedziny zamówień publicznych, w tym również w przypadkach, w których szpitalom tym zleca się wytwarzanie i dostarczanie bezpłatnie do publicznych zakładów opieki zdrowotnej specyficznych produktów niezbędnych do świadczenia usług opieki zdrowotnej w zamian za publiczne finansowanie przyznane w celu wytwarzania i dostawy tych produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – E.G. / Republika Słowenii

(Sprawa C-662/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny europejski system azylowy – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 ust. 2 – Środek zaskarżenia od decyzji odmawiającej przyznania statusu uchodźcy, lecz przyznającej status ochrony uzupełniającej – Dopuszczalność – Brak wystarczającego interesu, w sytuacji gdy status ochrony uzupełniającej przyznany przez państwo członkowskie daje takie same prawa i korzyści jak wynikające ze statusu uchodźcy na podstawie prawa Unii i prawa krajowego – Znaczenie indywidualnej sytuacji wnioskodawcy do celów badania tożsamości rzeczonych praw i korzyści)

(2018/C 455/25)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.G.

Strona pozwana: Republika Słowenii

Sentencja

Artykuł 46 ust. 2 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że status ochrony uzupełniającej, przyznany przez ustawodawstwo państwa członkowskiego takie jak w sprawie w postępowaniu głównym, nie oferuje „[tych] sam[ych] praw[...] i korzyści co prawa i korzyści zapewniane przez status uchodźcy na mocy prawa unijnego i prawa krajowego” w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym sąd tego państwa członkowskiego nie może odrzucić środka zaskarżenia wniesionego przeciwko decyzji uznającej wniosek za bezzasadny w odniesieniu do nadania statusu uchodźcy, lecz przyznającej status ochrony uzupełniającej jako niedopuszczalnego z powodu braku wystarczającego interesu wnioskodawcy w kontynuacji postępowania, jeżeli zostanie ustalone, że zgodnie z właściwym ustawodawstwem krajowym prawa i korzyści wynikające z obu tych statusów ochrony międzynarodowej nie są rzeczywiście tożsame.

Taki środek zaskarżenia nie może zostać odrzucony jako niedopuszczalny nawet w razie stwierdzenia, w świetle konkretnej sytuacji wnioskodawcy, że nadanie statusu uchodźcy nie przyniosłoby mu więcej praw i korzyści niż udzielenie statusu ochrony uzupełniającej, jeżeli wnioskodawca nie powołuje się lub jeszcze się nie powołuje na prawa, które są przyznawane na mocy statusu uchodźcy, lecz nie są przyznawane lub przyznawane są jedynie w mniejszym zakresie na mocy statusu ochrony uzupełniającej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 29.1.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Zjednoczone Królestwo) – UD / XB

(Sprawa C-393/18 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 8 ust. 1 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej – Pojęcie „miejsca zwykłego pobytu dziecka” – Wymóg fizycznej obecności – Zatrzymanie matki i dziecka w państwie trzecim wbrew woli matki – Naruszenie praw podstawowych matki i dziecka)

(2018/C 455/26)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UD

Strona pozwana: XB

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 należy interpretować w ten sposób, że dziecko musi być fizycznie obecne w państwie członkowskim, aby można było przyjąć, że posiada miejsce zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim w rozumieniu tego przepisu. Okoliczności takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, o ile zostaną udowodnione, a mianowicie, że po pierwsze, ojciec stosował przymus wobec matki, w rezultacie czego matka urodziła dziecko w państwie trzecim i zamieszkuje tam z dzieckiem od jego narodzin i po drugie, że zostały naruszone prawa podstawowe przynależne matce lub dziecku, nie mają w tym względzie znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Postanowienie Trybunału pierwsza izba izba) z dnia 27 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – FR / Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale presso la prefettura U.T.G di Milano

(Sprawa C-0422/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 46 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 18, artykuł 19 ust. 2 i artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Decyzja oddalająca wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Uregulowanie krajowe przewidujące drugą instancję sądową – Skutek zawieszający z mocy prawa nadany wyłącznie środkowi zaskarżenia wniesionemu do sądu pierwszej instancji)

(2018/C 455/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: FR

Strona pozwana/Druga strona postępowania: Ministero dell'interno – Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale presso la prefettura U.T.G di Milano

przy udziale: Pubblico Ministero

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, przewidującemu postępowanie odwoławcze od wydanego w pierwszej instancji wyroku potwierdzającego decyzję właściwego organu administracji oddalającą wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez skutku zawieszającego z mocy prawa, lecz umożliwiającemu sądowi, który wydał ów wyrok, wstrzymanie jego wykonania na wniosek zainteresowanego po zbadaniu zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu od tego wyroku, nie zaś istnienia ryzyka poważnej i niepowetowanej szkody, którą wnioskodawca poniósłby w wyniku jego wykonania.

(¹) Dz.U. C 311 z 3.9.2018

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 7 września 2018 r. – Austrian Airlines AG / MG, NF

(Sprawa C-566/18)

(2018/C 455/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Austrian Airlines AG

Strona pozwana: MG, NF

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że odszkodowanie przyznawane na podstawie tego rozporządzenia może przysługiwać pasażerom wielokrotnie w odniesieniu do tej samej rezerwacji w sytuacji, gdy lot, na który pasażerowie ci zostali przeniesieni przez przewoźnika lotniczego, został odwołany lub opóźniony o ponad trzy godziny, wskutek czego odszkodowanie określone w art. 7 tego rozporządzenia nie ma charakteru ryczałtowego, lecz jego wysokość jest uzależniona od liczby odwołań czy też znaczenia, jakie mają te odwołania i, co za tym idzie, opóźnienia?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: w jaki sposób można to pogodzić z określoną w wyroku Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. *Sturgeon i in.* (sprawy połączone C-402/07 i C-432/07) (²) zasadą, zgodnie z którą art. 5 powyższego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów w sytuacji, gdy, w odniesieniu do tego prawa do odszkodowania w wyroku z dnia 23 października 2012 r. *Nelson i in.* (sprawy połączone C-581/10 i C-629/10) (³) Trybunał stwierdził, że długość opóźnienia przekraczająca trzy godziny nie jest brana pod uwagę przy obliczaniu kwoty ryczałtowanego odszkodowania?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

(²) ECLI EU:C:2009:716

(³) ECLI EU:C:2012:657

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 29 czerwca 2018 r. w sprawie T-218/17, HF / Parlament, wniesione w dniu 10 września 2018 r. przez HF

(Sprawa C-570/18 P)

(2018/C 455/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: HF (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 czerwca 2018 r. w sprawie T-218/17;
w konsekwencji:
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez stronę skarżącą w pierwszej instancji, a w związku z tym,
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 30 czerwca 2016 r. oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia za krzywdę, oszacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 90 000 EUR;
- obciążenie pozwanego wszystkimi kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym – Naruszenie art. 41 ust. 1 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Naruszenie art. 41 ust. 1 karty – Przeinaczenie argumentów strony skarżącej – Naruszenie obowiązku uzasadnienia przez pierwszy sąd;
- Naruszenie art. 31 ust. 1 karty – Naruszenie art. 12a ust. 1 i 3 oraz art. 24 regulaminu pracowniczego.

Ponadto, strona skarżąca kwestionuje oddalenie przez pierwszy sąd wniosku odszkodowawczego z powodu braku stwierdzenia nieważności podważonej decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 20 września 2018 r. – Verbraucherzentrale Berlin eV/DB Vertrieb GmbH

(Sprawa C-583/18)

(2018/C 455/30)

Język postępowania: niemiecki.

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verbraucherzentrale Berlin eV.

Strona pozwana: DB Vertrieb GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 pkt 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także umowy, na podstawie których przedsiębiorca nie jest bezpośrednio zobowiązany do świadczenia usługi, lecz konsument nabywa prawo do otrzymania zniżki w odniesieniu do usług zamówionych w przyszłości?

W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy wyłączenie przewidziane dla „umów dotyczących pasażerskich usług przewozowych” zawarte w art. 3 ust. 3 lit. k) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów należy interpretować w ten sposób, że stosuje się je również do stanów faktycznych, w których konsument jako świadczenie wzajemne nie uzyskuje bezpośrednio usługi przewozu, lecz raczej prawo do otrzymania zniżki w odniesieniu do zawieranych w przeszłości umów przewozu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s.64).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep
(Niderlandy) w dniu 25 września 2018 r. – AFMB Ltd. i in. / Raad van bestuur van de Sociale
verzekeringsbank**

(Sprawa C-610/18)

(2018/C 455/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: AFMB Ltd i in.

Strona przeciwna: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Pytania prejudycjalne

1) A. Czy art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich, jak będące przedmiotem postępowań głównych, kierowca samochodu ciężarowego w transporcie międzynarodowym wykonujący pracę najemną powinien być uznany za należącego do personelu wykonującego czynności związane z przewozem

a. przedsiębiorstwa przewozowego, które zrekrutowało zainteresowanego, do którego pełnej dyspozycji na czas nieokreślony zainteresowany faktycznie pozostaje, w stosunku do którego to przedsiębiorstwa zainteresowany pozostaje w stosunku podporządkowania i które to przedsiębiorstwo faktycznie ponosi koszty wynagrodzenia, czy też

b. przedsiębiorstwa, z którym kierowca samochodu ciężarowego formalnie zawarł umowę o pracę i które zgodnie z umową zawartą z przedsiębiorstwem przewozowym, o którym mowa w pkt a) wypłacało zainteresowanemu wynagrodzenie, od którego odprowadzało składki w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa, a nie w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa przewozowego, o którym mowa w pkt a);

c. zarówno przedsiębiorstwa, o którym mowa w pkt a), jak i przedsiębiorstwa, o którym mowa w pkt b)?

- B. Czy art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich, jak będące przedmiotem postępowań głównych, za pracodawcę kierowcy samochodu ciężarowego w transporcie międzynarodowym wykonującego pracę najemną uważa się:
- przedsiębiorstwo przewozowe, które zrekrutowało zainteresowanego, do którego pełnej dyspozycji na czas nieokreślony zainteresowany faktycznie pozostaje, w stosunku do którego to przedsiębiorstwa zainteresowany pozostaje w stosunku podporządkowania i które to przedsiębiorstwo faktycznie ponosi koszty wynagrodzenia, czy też
  - przedsiębiorstwo, z którym kierowca samochodu ciężarowego formalnie zawarł umowę o pracę i które zgodnie z umową zawartą z przedsiębiorstwem przewozowym, o którym mowa w pkt a) wypłacało zainteresowanemu wynagrodzenie, od którego odprowadzało składki w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa, a nie w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa przewozowego, o którym mowa w pkt a);
  - zarówno przedsiębiorstwo, o którym mowa w pkt a), jak i przedsiębiorstwo, o którym mowa w pkt b)?
- 2) W wypadku, gdy w okolicznościach, takich jak będące przedmiotem postępowań głównych, za pracodawcę uważa się przedsiębiorstwo, o którym mowa w pytaniu 1A pkt b) i w pytaniu 1B pkt b):

Czy szczególne wymogi, których spełnienie warunkuje możliwość powoływania się przez agencje pracy tymczasowej i innych pośredników na określone w art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wyjątki od zasady stosowania prawa państwa wykonywania pracy, obowiązują również w całości lub częściowo w postępowaniach głównych w drodze analogii w odniesieniu do możliwości zastosowania art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 883/2004?

- 3) W wypadku, gdy w okolicznościach, takich jak będące przedmiotem postępowań głównych za pracodawcę uważa się przedsiębiorstwo, o którym mowa w pytaniu 1A pkt B) i w pytaniu 1B pkt b) oraz na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy w okolicznościach faktycznych opisanych w niniejszym wniosku jest mowa o sytuacji, która może zostać uznana za nadużycie prawa UE i/lub nadużycie prawa EFTA? Jeśli tak, jaki jest tego skutek?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. 1971, L 149, s. 2.
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. 2004, L 166, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Hiszpania) w dniu 2 października 2018 r. – Kredytobiorcy / Globalcaja S.A.

(Sprawa C-617/18)

(2018/C 455/32)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Albacete.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kredytobiorcy.

Strona pozwana: Globalcaja S.A..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy skutek „braku związania” („nie będą wiążące”), określony w art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾, wyklucza możliwość, że przedsiębiorca i konsument w ramach prywatnego porozumienia mogą miarkować warunek, który nie spełnia wymogu wyrażenia prostym i zrozumiałym językiem, zawarty w art. 4 ust. 2, albo poprzez zmniejszenie kwoty wspomnianego warunku, albo poprzez zastąpienie go innym warunkiem, który powoduje mniejszą szkodę dla konsumenta?

Czy odpowiedź na powyższe pytanie byłaby inna, gdyby takie miarkowanie zostało wprowadzone w umowie między konsumentem a przedsiębiorcą, której celem jest dokładnie rozstrzygnięcie w drodze pozasądowej sporu dotyczącego ewentualnego braku przejrzystości niewynegocjowanego indywidualnie warunku zawartego we wcześniejszej umowie między konsumentem a przedsiębiorcą?

- 2) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że wyrażenia „główny przedmiot umowy” i „relacja ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub usług” obejmują dwa warunki ujęte w porozumieniu niewynegocjowanym indywidualnie między przedsiębiorcą a konsumentem, w których, po pierwsze, miarkowany jest warunek zawarty we wcześniejszej umowie między stronami —poprzez zastąpienie go innym, powodującym mniejszą szkodę dla konsumenta —, a po drugie konsument zrzeka się prawa do sądowego lub pozasądowego dochodzenia ewentualnego braku przejrzystości tego warunku oraz skutków związanych ze wspomnianym brakiem przejrzystości?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy art. 4 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że „rodzaj towarów lub usług, których umowa dotyczy i z odniesieniem w czasie wykonania umowy do wszelkich okoliczności związanych z wykonaniem umowy” mogą być brane pod uwagę jedynie w celu oceny nieuczciwego charakteru warunków, które nie odnoszą się do określenia głównego przedmiotu umowy? Czy też przeciwnie, kryteria te mogą być brane pod uwagę w celu oceny przejrzystości warunków odnoszących się do głównego przedmiotu [umowy, o którym mowa w] art. 4 ust. 2?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2, czy jest zgodne z art. 4 ust. 2 dyrektywy — w szczególności z wynikającym z powyższego przepisu wymogiem wyrażenia warunków prostym i zrozumiałym językiem oraz wymogiem przejrzystości — orzecznictwo krajowe, które w przypadku porozumienia niewynegocjowanego indywidualnie między przedsiębiorcą a konsumentem, miarkującego stosowanie warunku zawartego w poprzedniej umowie między przedsiębiorcą a konsumentem, nie uznaje za konieczne poinformowanie konsumenta przez przedsiębiorcę o ewentualnym braku przejrzystości tego warunku, gdyż w myśl wspomnianego orzecznictwa krajowego powszechnie znane są kryteria, które powodują brak przejrzystości?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2, czy art. 4 ust. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zrzeczenie się przez konsumenta sądowego lub pozasądowego dochodzenia roszczeń dotyczących ewentualnego braku przejrzystości warunku niewynegocjowanego indywidualnie, spełnia wymóg „wyrażenia prostym i zrozumiałym językiem” tylko, jeżeli przedsiębiorca uprzednio poinformował konsumenta o konkretnych roszczeniach, których się zrzeka, a w szczególności o określonej kwocie, której dochodzenia się zrzeka?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrative e Fiscal de Coimbra (Portugalia) w dniu 5 października 2018 r. – Nelson Antunes da Cunha, Lda/ Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Sprawa C-627/18)

(2018/C 455/33)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrative e Fiscal de Coimbra

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca sprzeciw: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Strona wnosząca o przeprowadzenie egzekucji: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Pytania prejudycjalne

1. Czy przewidziany w art. 17 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej termin przedawnienia mający zastosowanie do wykonania uprawnień do odzyskania pomocy obowiązuje wyłącznie w stosunkach pomiędzy Unią Europejską i państwem członkowskim będącym adresatem decyzji o odzyskaniu pomocy, czy też powinien on mieć zastosowanie także do stosunków między tym państwem a wnoszącą sprzeciw stroną będącą beneficjentem pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem?

2. Jeśli okaże się, że termin ten ma zastosowanie także do stosunków między państwem członkowskim będącym adresatem decyzji o odzyskaniu pomocy a beneficjentem pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, czy należy uznać, że termin ten ma zastosowanie wyłącznie na etapie postępowania prowadzącego do wydania decyzji w przedmiocie odzyskania pomocy, czy ma on też zastosowanie na etapie jej wykonywania?
3. Jeśli okaże się, że termin ten ma zastosowanie do stosunków między państwem członkowskim będącym adresatem decyzji o odzyskaniu pomocy a beneficjentem pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, czy należy rozumieć, że bieg tego terminu ulega przerwaniu przez każdą dokonaną przez Komisję lub dane państwo członkowskie czynność odnoszącą się do przyznanej bezprawnie pomocy również wówczas, gdy nie zostały one podane do wiadomości beneficjenta pomocy podlegającej odzyskaniu?
4. Czy sprzeczne z art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r., a także z zasadami unijnego prawa – a w szczególności zasadą skuteczności i zasady niezgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem – jest stosowanie w przypadku odsetek naliczanych od podlegającej odzyskaniu pomocy terminu przedawnienia krótszego niż ten przewidziany w art. 17 tego rozporządzenia, tak jak zostało to ustanowione w art. 310 ust. 1 lit. d) [portugalskiego] kodeksu cywilnego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 248, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 8 października 2018 r. – EN, FM, GL / Ryanair Designated Activity Company**

(Sprawa C-629/18)

(2018/C 455/34)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EN, FM, GL

Strona pozwana: Ryanair Designated Activity Company

Pytania prejudycjalne

Czy w umowie zawartej przed powstaniem sporu dopuszczalne jest ustanowienie, w trybie art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, wybranej jurysdykcji dla celów rozpatrzenia powództw wniesionych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91[?]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okryżen syd Widin (Bułgaria) w dniu 17 października 2018 r. – „Korporatiwna tyrgowska banka” AD, w upadłości / „Elit Petrol” AD

(Sprawa C-647/18)

(2018/C 455/35)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Okryżen syd Widin

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa w postępowaniu głównym: „Korporatiwna tyrgowska banka” AD

Strona pozwana w postępowaniu głównym: „Elit Petrol” AD

Pytania prejudycjalne

1. (i) Czy chronioną na mocy art. 2 TUE wartość w postaci „państwa prawnego” należy interpretować w ten sposób, że przy przyjmowaniu ustaw w państwie członkowskim krajowy prawodawca ma obowiązek uwzględnić zasady i kryteria prawne charakteryzujące „państwo prawne”, rozwinięte i wskazane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i w komunikacie Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nowych ram UE na rzecz umocnienia praworządności, przyjętym w Strasburgu w dniu 11.3.2014 r.?
- (ii) Czy wartość w postaci „państwa prawnego” – chronioną na mocy art. 2 TUE i zasad, na których się ona opiera: zgodności z prawem, pewności prawa, niezależnej i skutecznej kontroli sądowej, wraz z ochroną praw podstawowych i równością przed prawem – należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przyjęciu uregulowania krajowego takiego jak § 5 przepisów przejściowych i końcowych Zakon za izmenenije i dopyłnenije na Zakon za bankowata nesystojateľnost (ustawy o zmianie i uzupełnieniu ustawy o upadłości banków), w którym w sposób nadzwyczajny uregulowano stosunki społeczne związane z wpisem zabezpieczeń w publicznych rejestrach na rzecz konkretnego podmiotu prawa prywatnego? W tym konkretnym wypadku przepis krajowy z mocą wsteczną stanowi, że wpisane do rejestrów wykreślenia zabezpieczeń, ustanowionych na rzecz banku „KTB” AD, są nieważne, i tworzy niepewność prawną, wskazując, że na uznane za wykreślone zabezpieczenia bank „KTB” AD może się powołać wobec każdej osoby trzeciej na mocy prawa – niezależnie od tego, że zobowiązania, w odniesieniu do których ustanowiono te zabezpieczenia, wygasły[?]
- (iii) Sąd dąży do dokonania wykładni kwestii, czy można bezpośrednio powołać się na, i zastosować, art. 2 TUE w wypadku ustalenia, że sposób, w jaki w krajowym przepisie zawartym w § 5 przepisów przejściowych i końcowych Zakon za izmenenije i dopyłnenije na Zakon za bankowata nesystojateľnost uregulowano z mocą wsteczną skutki prawne wpisów zabezpieczeń w publicznych rejestrach na rzecz „KTB” AD, narusza wartość w postaci „państwa prawnego” i wyżej wskazane zasady, na których opiera się ta wartość?
- (iv) Jakie są kryteria i warunki, które powinien zastosować sąd krajowy, gdy dokonuje wykładni, czy określona w art. 2 TUE wartość w postaci „państwa prawnego” dopuszcza przyjęcie przepisu krajowego takiego jak § 5 przepisów przejściowych i końcowych Zakon za izmenenije i dopyłnenije na Zakon za bankowata nesystojateľnost?
- (v) Czy art. 67 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w poszanowaniu praw podstawowych oraz różnych systemów i tradycji prawnych państw członkowskich, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym ustanawiającym niepewność prawną w obrocie cywilnym i gospodarczym oraz uregulowaniom przesądzającym o wyniku zawisłych sporów prawnych?

2. (i) Sąd dąży do ustalenia, czy mające zastosowanie przepisy zawarte w art. 7 ust. 2 lit. h) i art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848⁽¹⁾ z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego w związku z art. 2 TUE można interpretować systematycznie w związku z prawami podstawowymi określonymi w art. 17 ust. 1, art. 20 i art. 47 ust. 2 karty?
- (ii) Jeśliby przyjąć, że wskazane przepisy prawa Unii należy interpretować w związku z prawami określonymi w karcie, czy dopuszczalne jest stosowanie tych praw w postępowaniu upadłościowym wszczętym w państwie członkowskim, i czy wskazaną w nich ochronę należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, w którym w sposób nadzwyczajny uregulowano z mocą wsteczną stosunki społeczne na rzecz konkretnie wskazanego przez prawodawcę wierzyciela upadłości?
- (iii) Czy przepisy zawarte w art. 7 ust. 2 lit. h) i art. 8 rozporządzenia 2015/848 interpretowane w związku z prawami określonymi w art. 17 ust. 1, art. 20 i art. 47 ust. 2 karty wyłączają zastosowanie uregulowania krajowego, w którym retroaktywnie stwierdzono nieważność wpisanych w rejestrach wykreszeń zabezpieczeń przysługujących „KTB” AD, a na „wskrzeszone” na rzecz „KTB”AD zabezpieczenia można ex lege powołać się wobec każdej osoby trzeciej, co skutkuje naruszeniem praw pozostałych wierzycieli i zmianą kolejności zaspokojenia wierzycieli w postępowaniu upadłościowym?
- (iv) Czy art. 7 ust. 2 lit. h) rozporządzenia 2015/848 w związku z prawami określonymi w art. 17 ust. 1, art. 20 i art. 47 ust. 2 karty można interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uwzględnieniu pod warunkiem we wszczętym postępowaniu upadłościowym wierzytelności konkretnie wskazanego przez prawodawcę wierzyciela (banku „KTB” AD), jeśli w chwili ich zgłoszenia wierzytelności tego wierzyciela wygasły w całości w następstwie potrącenia i istnieją zawisłe nierozstrzygnięte spory sądowe dotyczące stwierdzenia nieważności potrąceń? Jeśli warunkiem, pod którym ten sam wierzyciel zgłosił wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, jest stwierdzenie przez sąd krajowy nieważności potrąceń, w następstwie których wygasły jego wierzytelności, to czy określone w art. 47 ust. 2 karty prawo do sprawiedliwego procesu sądowego dopuszcza przepis prawodawstwa krajowego, w którym z mocą wsteczną zmieniono przesłanki ważnego dokonania potrąceń, przesądzając w ten sposób z góry o wyniku zawisłych sporów sądowych dotyczących stwierdzenia nieważności potrąceń, odpowiednio o uwzględnieniu wierzytelności w postępowaniu upadłościowym?
- (v) Sąd dąży do dokonania wykładni kwestii, czy można bezpośrednio powołać się na, i zastosować, przepisy zawarte w art. 7 ust. 2 lit. h) i art. 8 rozporządzenia 2015/848 w związku z przepisami zawartymi w art. 17 ust. 1, art. 20 i art. 47 ust. 2 karty, na wypadek ustalenia, że przepisy prawodawstwa krajowego stanowiące podstawę uwzględnienia pod warunkiem wierzytelności przysługującej „KTB” AD lub umożliwiające ziszczenie się warunku, pod którym zgłoszono wierzytelność, są niezgodne z przepisami prawa Unii[?]
3. Czy art. 77 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2014/59/UE⁽²⁾ [z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012] należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie zastosowaniu uregulowania krajowego zmieniającego z mocą wsteczną przesłanki dokonania potrącenia wzajemnych wierzytelności i zobowiązań z instytucją kredytową objętą działaniami naprawczymi lub restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, za pomocą którego to uregulowania krajowego z góry przesądzono o wyniku zawisłych sporów sądowych dotyczących stwierdzenia nieważności potrąceń dokonanych wobec takiej instytucji kredytowej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 141, s. 19.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. 2014, L 173, s. 190.

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2018 r. – ZF / Komisja

(Sprawa T-605/18)

(2018/C 455/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZF (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 listopada 2017 r. ustalającej uprawnienia emerytalne skarżącego ze skutkiem od dnia 6 marca 2015 r. oraz decyzji z dnia 31 stycznia 2018 r. w sprawie zwrotu tak zwanych nienależnych kwot;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący na bezprawności cofnięcia aktu prawnego przyznającego prawa podmiotowe, ponieważ uprawnienia skarżącego zostały ustalone w chwili podjęcia służby w ESDZ w dniu 1 października 2011 r. zgodnie z art. 15 ust. 1 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Skarżący uważa zatem, że albo ta decyzja była zgodna z prawem i nie mogła zostać cofnięta, albo była niezgodna z prawem, a wtedy cofnięcie mogło nastąpić jedynie w rozsądnym terminie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, polegającego na tym, że decyzja o zatrudnieniu skarżącego jako członka personelu tymczasowego w grupie zaszeregowania AD12, stopień 8, z określonym stażem pracy w dniu 1 listopada 2007 r. była decyzją zgodną z prawem oraz z umową wiążącą strony i nie mogła zostać cofnięta i zastąpiona decyzją stosującą współczynnik korygujący powodujący znaczne obniżenie wynagrodzenia skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez Komisję przy podejmowaniu decyzji o wykonywaniu przez skarżącego obowiązków na poziomie kierownika działu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżone decyzje są pozbawione właściwego uzasadnienia.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 85 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej z uwagi na to, że skarżący nie mógł zostać poinformowany o jakiegokolwiek nieprawidłowości decyzji ustalającej jego prawa w chwili podjęcia służby w ESDZ.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – ZR/ EUIPO**(Sprawa T-610/18)**

(2018/C 455/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZR (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualne (EUIPO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 1 grudnia 2017 r. o nieumieszczeniu strony skarżącej na „liście rezerwy kadrowej”, czyli na liście laureatów konkursu otwartego EUIPO/AD/01/17 – AD 6 – Administratorzy w dziedzinie własności intelektualnej;
- w razie konieczności, stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 7 marca 2018 r. oddalającej wniosek strony skarżącej o ponowne rozpatrzenie sprawy;
- w razie konieczności, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego EUIPO z dnia 27 czerwca 2018 r., doręczonej w dniu 29 czerwca 2018 r., oddalającej zażalenie strony skarżącej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, naruszenia art. 27 i 29 regulaminu pracowniczego oraz art. 1 lit. a) i c) załącznika III do regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi, naruszenia art. 30 regulaminu pracowniczego i art. 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego oraz art. 3 załącznika III do ogłoszenia o konkursie („Przepisy ogólne mające zastosowanie do konkursów otwartych”).
  - Strona pozwana powołuje się w tym względzie na wyznaczenie członków komisji konkursowej niezgodnie z przepisami.
  - Ponadto strona skarżąca podnosi brak opublikowania decyzji o powołaniu komisji konkursowej oraz nazwisk członków komisji konkursowej.
  - Strona skarżąca podnosi brak równej reprezentacji w odniesieniu do reprezentantów komitetu pracowniczego i organu powołującego zasiadających w komisji konkursowej.
  - Strona skarżąca podnosi także brak równej reprezentacji w komisji z punktu widzenia równowagi płci.
  - Wreszcie w odniesieniu do tego zarzutu strona skarżąca podnosi naruszenie zasady stabilności i ciągłości składu komisji konkursowej.
3. Zarzut trzeci, naruszenia zasady równego traktowania.

4. Zarzut czwarty, oczywistych błędów w ocenie, naruszenia obowiązku uzasadnienia i braku przejrzystości.

- Strona skarżąca twierdzi, że komisja konkursowa pominęła pewne fakty, przy czym odnosi się w tym względzie do przeprowadzonej przez komisję oceny kompetencji, zgodnie z jej opisem w ogłoszeniu o konkursie.
- Strona skarżąca twierdzi, że niektóre z wyników podanych w paszporcie kompetencji nie zgadzały się z ogłoszeniem o konkursie, oraz skarży się na brak przejrzystości w tym zakresie.
- Strona skarżąca skarży się również na to, że paszport kompetencji zawierał sprzeczne stwierdzenia.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – Pharmaceutical Works Polpharma / EMA

(Sprawa T-611/18)

(2018/C 455/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (Starogard Gdański, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Martens i N. Carbonnelle oraz S. Faircliffe, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 30 lipca 2018 r. o niezatwierdzeniu wniosku skarżącej o dopuszczenie do obrotu Dimethyl Fumarate Polpharma, generycznej wersji Tecfidera;
- obciążenie EMA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

W zaskarżonej decyzji odmawia się zatwierdzenia złożonego przez skarżącą wniosku o dopuszczenie do obrotu Dimethyl Fumarate Polpharma z uwagi na okoliczność, że referencyjny produkt podobno korzysta z prawnej ochrony danych.

Zarzut niezgodności z prawem oparty na art. 277 TFUE jest wymierzony przeciwko decyzji zezwalającej na dopuszczenie do obrotu referencyjnego produktu leczniczego w zakresie, w jakim wyrażono w niej oczywiście błędny wniosek dotyczący różnicy między tym produktem a Fumaderm do celów „globalnego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu”. W ramach jedyne zarzutu skarżącą podnosi, że z uwagi na dopuszczalność i zasadność zarzutu niezgodności z prawem, uzasadnienie zaskarżonej decyzji o niezatwierdzeniu wniosku skarżającej o dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego nie jest prawnie dopuszczalne w świetle art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2018 r. – Diesel / EUIPO – Sprinter megacentrosdel deporte (D)

(Sprawa T-615/18)

(2018/C 455/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diesel SpA (Breganze, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Parassina)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sprinter megacentros del deporte, SL (Elche, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy D – zgłoszenie nr 11 404 019

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 sierpnia 2018 r. R 2657/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95;
- Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 72 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2018 r. – ZI / Komisja

(Sprawa T-618/18)

(2018/C 455/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZI (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

orzeczenie

- stwierdzenia nieważności odmownej decyzji Komisji w sprawie objęcia małżonka skarżącej wspólnym systemem ubezpieczenia zdrowotnego;
- obciążenia Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący niezgodności z prawem art. 13 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia zdrowotnego urzędników Unii Europejskiej, ze względu na to, że narusza on art. 72 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ponieważ ogranicza jego zakres.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2018 r. – E.J. Papadopoulos / EUIPO (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Sprawa T-628/18)

(2018/C 455/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrofis E.J. Papadopoulos S.A. (Moschato-Tawros, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Chrysanthis, P.–V. Chardalia i A. Vasilogamvrou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – zgłoszenie nr 13 125 265

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 sierpnia 2018 r. w sprawie R 493/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz Europastry, SA – jeżeli przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta – kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2018 r. – ZM i in. / Rada**(Sprawa T-632/18)**

(2018/C 455/42)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZM, ZN et ZO (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wywołujących niekorzystne skutki dla poszczególnych skarżących, polegających na decyzjach organu powołującego o nieprzyznaniu zwrotu wydatków na edukację za rok 2017/2018, które to decyzje znalazły wieloraki wyraz w zależności od właściwych każdemu ze skarżących okoliczności:
  - bądź decyzji indywidualnej (a konkretnie wiadomości elektronicznej) zawierającej właśnie odmowę zwrotu;
  - bądź oznaczenia jako „processed” na profilu w Sysper, co skarżący uznał za decyzję odmowną, gdyż rozliczenie wynagrodzenia, które się następnie pojawiło w kolejnym miesiącu (najwcześniej 10. dnia miesiąca, gdyż jest to dzień przekazywania rozliczeń wynagrodzenia) nie wykazuje żadnego zwrotu lub wyłącznie zwrot kosztów transportu;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

- Zarzut pierwszy, naruszenia art. 3 ust. 1 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących zwrotu kosztów leczenia, w zakresie, w jakim zmiana interpretacji przez pozwaną naruszała prawa nabyte, uzasadnione oczekiwania, pewność prawa i zasadę dobrej administracji.
- Zarzut drugi, naruszenia praw dziecka, prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji.
- Zarzut trzeci, naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
- Zarzut czwarty, braku skutecznego wyważenia interesów skarżących i braku poszanowania zasady proporcjonalności, którymi obarczona jest zaskarżona decyzja.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2018 r. – Rose Gesellschaft / EUIPO – Iviton (TON JONES)**(Sprawa T-633/18)**

(2018/C 455/43)

*Język skargi: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Rose Gesellschaft mbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat R. Kornfeld)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Iviton s. r. o. (Prešov, Słowacja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy TON JONES – zgłoszenie nr 15 109 614

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawie R 2136/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej dalsze prowadzenie postępowania w sprawie sprzeciwu z pominięciem przyjętej podstawy oddalenia;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania;
- w żadnym wypadku nieobciążanie skarżącej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL